

Духовно-естетичне виховання сприяє розвитку творчого потенціалу студентської молоді в навчальній та подальшій професійній діяльності. Естетичне виховання формує високоосвічену, культурну та моральну людину, забезпечує комплексний підхід до розвитку особистості, що проявляється через його ставлення до оточуючих, роботи, мистецтва, життя в цілому.

Таким чином, духовно-естетичне вихован-

ня – це цілеспрямований вплив на особистість студента з метою духовно-естетичного розвитку, тобто формування активної творчої особистості, яка спроможна сприймати та оцінювати прекрасне в природі, праці, суспільних відносинах з позиції духовно-естетичного ідеалу, а також відчуває потребу в духовно-естетичній діяльності.

УДК: 371.3:808.2

Н.В. Соколовська, Л. Аракелян ЄДНІСТЬ ОСВІТИ І ДУХОВНОСТІ

ДЗ «Луганський державний медичний університет»

Вивчення проблеми взаємозв'язку духовності та медичної освіти, як сфери культурної діяльності – є одним з найважливіших напрямків у дослідженні духовності сучасного українського суспільства. Необхідно визнати, що стан системи освіти в Україні несе на собі відбиток соціокультурної кризи та втрати духовних орієнтирів, який викликаний економічними й політичними реформами останніх років.

Єдність освіти та духовності, їх тісний взаємозв'язок є однією з найважливіших констант загальнолюдської культури. Відчуження освіти від духовності спричиняє формування бездуховної та безвідповідальної інтелектуальної еліти, до якої відноситься також і професія лікаря, і як результат - наростання соціального ризику в усіх сферах.

Мислителі усіх часів і народів вичерпно обґрунтовували нерозривну єдність думки та гідності, блага та мудрості, пізнання та доброчесності. Стародавній філософ, батько медицини Гіппократ у своїх працях «О древней медицине» писав: «Щоб стати істинним та корисним лікарем і досягти точного пізнання в медицині, необхідні шість наступних умов: природний

талант, хороше виховання, висока і чиста моральність, вивчення медицини з самих юних років у відомій та хорошій медичній школі, любов до своєї науки й важким її заняттям, - і значний час". Видатний український педагог, вчений М.Пирогов ще у ХІХ столітті підняв найактуальнішу проблему виховання молоді й освіти, поставивши питання духовності, як методологічної основи навчання та виховання. Він писав: «Виховувати без навчання можна тільки в тому віці, коли людина ще безсловесна. Але й навчати, не виховуючи, теж не можливо. Вся наша правда, моральність, добро, світло – все це навчання. І навчати, не виховуючи, означає не навчати, а робити щось інше».

Порушення цього взаємозв'язку спричиняє втрату майбутнім поколінням моральних орієнтирів, розвиток культурної, соціальної і духовної деградації.

Таким чином, формування психосоціальної, соціокультурної, духовно-моральної готовності особистості до життєдіяльності в складних, суперечливих умовах - є найважливішою теоретичною і практичною проблемою педагогіки вищої школи.

УДК: 81:174

Н.В. Солодюк, Ю. Дреєва ОСНОВИ МОВЛЕННЕВОГО ЕТИКЕТУ

ДЗ «Луганський державний медичний університет»

Розвиток мови особистості – складний процес. Високої мовної довершеності досягає, як правило, та людина, яка багато працює над оволодінням мовою, прагне правильно говорити, виявляти в мовленні – свою індивідуальність, усвідомлюючи, що „Я є мова”. Спілкуючись між собою, люди дотримуються певних умовностей: користуються загальноновизнаними правилами граматики, уживають усталені наголоси, вибирають, залежно від умов, сфери спілкування, той чи інший стиль.

Однією з суттєвих проблем на сьогодні є часте використання лайливих слів. Священнослужителі та медики, що займаються генетичними дослідженнями, попереджають нас: будьте обережні зі словами! Ті з них, що відносяться до категорії сквернослів'я, не просто б'ють психологічно тих, кому адресовані, але реально впливають на носії спадкоємності – гени. Релігія з найдавніших часів застерігала людей від сквернослів'я. У Новому Завіті сказано: „Ніяке гниле слово та не вийде з уст ва-

ших, а тільки добре для настанови у вірі, що воно приносило благодать слухачам”; „...а блуд і всіяка нечистота не повинні навіть іменуватися у вас, як подобає святим”.

Сучасне мовлення, особливо мовлення молоді, насичене жаргонізмами, лайливими словами та новотворами. Молодь краще розуміє однолітків, якщо використовує слова та словосполучення на зразок: морда (обличчя), нічого

мене лікувати (не читайте нотацій), глист (дуже худий), плювати (робити щось марне) тощо.

Шануймо рідне слово, адже, за словами В. Сухомлинського, „без поваги, без любові до рідного слова не може бути ні всебічної людської вихованості, ні духовної культури. ...Мовна культура – це живодайний корінь культури розумової, всього розумового виховання, високої, справжньої інтелектуальності”.

УДК: 31'276:378.18

Н.В.Солодюк, Навдіп Сінгх СТУДЕНТСЬКІ ЖАРГОНІЗМИ (КОМП'ЮТЕРНИЙ СЛЕНГ)

ДЗ «Луганський державний медичний університет»

Мова сучасних молодих людей переобтяжена запозиченими словами й жаргонізмами, які щільно ввійшли в наше буття та останнім часом поширили свою роль майже в усіх сферах суспільного життя. Їх уживання іноді зовсім не викликане необхідністю точнішого висловлення думки. Ці слова з вузькопрофесійного, спеціального вжитку перейшли в загально мовну стихію, поповнили собою синонімічні ряди широковживаних слів.

У мові студентської молоді поширені жаргонізми і запозичені слова. Людина, яка не має відношення до студентського кола, не завжди може правильно зрозуміти зміст того чи іншого висловлення. Наприклад, пара – це стандартне університетське заняття, тривалістю дві години; забити на пару – пропустити заняття; плавати – слабо знати матеріал; засипатись – не скласти іспит та інші.

Існують різні способи утворення жаргонізмів.

Розповсюдженим способом є трансформація будь-якого терміна, як правило, великого за обсягом або такого, що важко вимовляється: комп'ютер – комп, клавіатура – клава, вірусняк – комп'ютерний вірус.

У мовленні комп'ютерників багато англійських запозичень з комп'ютерного жаргону. Слово „геймер” – від англійського жаргонізму *gamer* (професійний гравець у комп'ютерні ігри), „думер” – *doomer* (шанувальник гри *Doom*), „хакер” – від англійського *hacker*, має зараз значення комп'ютерний зламанник, „сидюк” – *CD*.

Справжня мова – це діамант дорогий, а дорогоцінне каміння коштує набагато дорожче, ніж його підробка.

Отже, треба розуміти, що мова також має свій дрескод, щоб бути гідним її носієм, необхідно влучно добирати оформлення своїх думок. Від того, як людина говорить, можна уявити її освітній і загальнокультурний рівень.